

Új dúdolgatni való a Bagossy Brotherstől

FOTÓ: BAGOSSY BROTHERS COMPANY

Dőlj hátra címmel jelent meg a Bagossy Brothers Company (BBC) legújabb dala. A jól megszokott hangzásvilágot most is sikerült megteremteniük a fiúknak, mindezt pedig egy ütős klippel fűszerezték. Tár Attilával, a zenekar szológitárosával beszélgettünk.

– Új dalt mutatott be a BBC. Hogyan született meg, és mi a különlegessége?

– A dal Norbi szüleménye, ő írta meg az alapjait, a dallamot és a szöveget, majd Laci hangszerelte. Még tavaly augusztusban felvettük a Valahol itt című dalunkkal egyszerre, amely ősszel jelent meg, szintén videoklippel. Az előző lemez megjelenésekor döntöttük el, hogy a továbbiakban nem szeretnénk kiadni új dalt úgy, hogy nincs hozzá mozgókép. Úgy gondoltuk, mi erre képesek vagyunk, és ezt elvárjuk önmagunkkal szemben. A Dőlj hátra már január óta hallható koncertjeinken, és szerves részét képezi a repertoárunknak, illetve Youtube-on is megtalálható volt rajongói felvétel formájában, már a megjelenés előtt is. Azért kellett megvárunk a tavaszt a dalpremierrel, mert ez volt a tökéletes időpont a videoklip felvételéhez. Ténlen, a havas táj nem jött volna úgy át a hangulata.

– A Valahol itt című dalotok nézettsége már három és fél milliós nézettséget ért el a Youtube-on. Számítottatok ekkora sikerre?

– Sok esetben hiába van egy zenekarnak jó dala, ha nincs olyan médiatámogatás mögötte, ami lehetővé tenné, hogy az sok emberhez eljusson. Erről mondok egy érdekes történetet: a Van ez a hely című dalunk mindenféle médiatámogatás nélkül érte el a több mint egymillió nézettséget, gyakorlatilag szájról szájra terjedt. Viszont a Valahol itt esetében éreztük, hogy ez nagy dobás lenne, ha a rádió is kezdené játszani. Jelenleg a Petőfi Rádió

Magyarország legnagyobb, legtöbbet hallgatott és mindenhol elérhető rádiója, így nyilván azok a dalok, amelyek ott elhangzanak, hamar népszerűek lesznek. Mi többször is beküldtük e dalt, azonban csak később fogadták el és játszották naponta kétszer-háromszor is, miután már kezdett kifutni, ismeretebbé válni. Ez kellett ahhoz, hogy ilyen sikereket tudjon elérni. Az új dal hangulata viszont teljesen más: nyugodt, utazós dal, amit az ember meghallgat, mert tetszik. Van már nyugodt hangulatú dalunk, van toplistás dalunk is, és előkészületben van egy újabb, amit már stúdióban felvettünk, és valószínűleg ősszel jelenik meg.

– Budapest koncerthelyszínein is komoly rajongótáborotok van kialakulóban. Milyen érzés volt újra visszatérnetek az A38 Hajóra?

– Már többször is játszottunk a Hajón. Legelső koncertünk 2015-ben volt, akkor még minimális ismertsége volt a zenekarnak, és kevesen hallgattak meg. 2016-ban először egy tetőteraszos koncertünk telt házas lett, majd a Lóci játszik zenekarral adtunk egy majdnem telt házas koncertet a teremben. A következő lépés az idei januári koncert volt, amire már decemberben elfogytak a jegyek, így eleve azzal az örömmel és energiával indultunk neki, hogy ez jó lesz, mert tudtuk: ez értünk van, még a vendégzenekart is később jelentettük be, amikor már elfogytak a jegyek. A közönség nagy része már nem ismeretlen számunkra, legalábbis az első sorban állók többsége ismerős. Jó érzés látni, még ma is

A Bagossy Brothers Company Erdélyben legközelebb Tusványosra várja rajongóit

él az a tradíció, hogy a rajongók a zenekarral vándorolnak egyik állomásról a másikra. Nekünk sok ilyen rajongónk van.

– Minek köszönhető a siker? Vajon az erdélyiségből adódó különlegesség miatt váltatok ilyen ismertté Magyarországon?

– Reméljük, nem. Tudatosan igyekszünk elkerülni, hogy erre építsük a pályánkat. Persze ezt nem lehet teljesen elkerülni. Mi magyarul zenélő, nem budapesti zenekar vagyunk a Kárpát-medencéből, és ez a hozzáállás így a legegészségesebb, mert nem szeretnénk ezáltal sem különbnek, sem alárendeltnek vagy pedig fölérendeltnek tűnni másokkal szemben. Magyar közegben lépünk fel, magyar dalokkal, és azt akarjuk, hogy így tekintsenek ráink. Ezekről függetlenül természetesen ahol tudjuk, hangszülözzük, benne van a bemutatkozóknban, igyekszünk olyan klipet gyártani, ha van olyan tematikánk és ötletünk, amelyekkel az erdélyi tájat népszerűsítjük.

– Van-e különbség az erdélyi és a magyarországi hallgató között?

– Szerintünk habitusban, nemek szerinti eloszlásban, életkorban nincs különbség. Az egyetlen különbség az lehet, hogy itthon néhány jó barát is tombol a közönség első, második vagy akárhánynadik sorában, ami teljesen másfajta élményt jelent.

– Egy hete Gyergyóalfaluban léptetek fel, de nincs arra vonatkozó hirdetésetek, hogy közelebbről újra a környéken láthatnánk.

– Az alfalvi koncertet megelőzően itthon már majdnem egy éve nem játszottunk. Ennek több oka is van. Az egyik az, hogy egy zenekar bizonyos népszerűség után akkor tud élményt nyújtani a közönségnek, ha van benne újdonság. Ha minden héten ugyanazt a zenekart hallod ötven kilométeres körzetben, vagy minden fesztiválon ott van, akkor az már unalmas lesz. Egy idő után meg kell találni az egyensúlyt, hogy egy bizonyos

közönségnek mikor lehet hatékony, új műsort előadni. A másik ok az, hogy ha egy nagyobb kaliberű rendezvényen zenélünk, akkor az alapelvárás az, hogy ne játsszunk egy héttel azelőtt a szomszéd faluban, mert akkor már nem lesznek kíváncsiak az emberek. Most nem a „kőrajongóról” beszélek, aki reggel velünk kel, este velünk fekszik, minden koncertünkön ott van, és utazik a zenekar után egy busszal, hanem azokról, akik ha már egyszer láttak, egy hét múlva nem jönnek el ismét a fellépésünkre.

– Indul a fesztiválszezon. Ez mit jelent idén számotokra?

– A nyári koncertnaptár már betelt, és ezt szinte teljes mértékben magyarországi fellépések töltik ki, ezért sem tudunk elvállalni sok itthoni koncertet. Viszont egy eseményre mégis hazatérünk. Mivel együttesünk idén ünnepli ötödik születésnapját, július 28-án este fergeteges ünneplésre hívunk meg mindenkit Tusványosra.

GÁL VIOLA

Bréda Ferenc emlékezete

Bréda Ferenc esszéíró, költő, irodalomkritikus, irodalomtörténész, műfordító, teatrológus 62 éves korában hunyt el. A kortárs erdélyi magyar irodalom meghatározó alakja volt.

*„S akkor e versbe
göngyöld be tetemem,
Vess lobot reá, s felejtse el.
Voltam, vagyok s leszek”
(Utó-korom)*

Bréda Ferenc Déván született 1956-ban, első írásai az Ifjúság című budapesti ifjúsági lapban jelentek meg. Már gyerekkorában a szomszédságukban levő zeneiskolából átszűrődő Mozartot hallgatta. Anyai nagyapja, dr. Lévai Lajos író volt, életében több könyve is megjelent. A református papi családi közegből érkező Bréda Ferenc egy szabadabb életmódot választott.

„Ha irodalmár akarsz lenni, fiam, akkor ám legyél” – így biztatta lelkipásztor apja a választásában. Irodalmi lapokra fizettek elő, rengeteg könyvet vásároltak, a parókiaán könyvtáruk volt, sokat járt színházba. Pedagógus anyja, Lévai Enikő Zsuzsanna Kolozsváron élt, ahol gyerekkorában is gyakran látogatta, mivel szülei elváltak. Így Kolozsvár emléke erősen élt benne, mindig várta a Kolozsvárra való visszatérést.

Pályafutása Kolozsváron kezdődött el: 1975-től a kolozsvári egyetem hallgatója lett magyar-francia szakon. A Klasszika-Filológia Tanszék ógörög és latin fakultatív kurzusait is látogatta, ekkor mélyült el a skolasztika és a középkori filozófia szerzőinek tanulmányozásában.

1985-ben mesteri fokozatot tett le a Nantes-i Egyetemen francia

és összehasonlító irodalomtörténetből. A kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Bölcsészkarán doktorált irodalomelméletből 1999-ben Gabriel Marcel francia egzisz-

tencialista filozófus irodalom- és drámakritikai munkásságát bemutató dolgozatával.

1991–1994 között a kolozsvári Brassai Sámuel Liceumban francia nyelvet és irodalmat tanított. 1995-től adjunktusi fokozatban a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Színházi és Televíziózási Karán tanított egyetemes színháztörténetet az ókor szakterületén, dramaturgiai alapfogalmakat, színházesztétikát, magyar irodalmat és retorikát.

Írásai, mint A létezésről a lehetőség, a Tűzpróba, a Mentális Tárgyak Múzeuma vagy francia nyelvű munkássága széles körben ismertek. Az avantgárd iránti vonzalom, a kalligramok, a geometria mind megtalálhatók életművében. A kocsmázásból is merítkezett: a kocsmái világot olyan helynek tartotta, ahol megmozdul az intellektualizmus az emberben. Az egye-

temi közegről nem mindig volt jó vélemény. A Bretter-kör elindítójaként tartott előadásokat, gyakran nem szakmabeliek is hallgatták. Bréda Ferenc szerencsésnek tartotta önmagát, hiszen őt fiatal korában támogatta a családja, hogy íróvá válhasson.

2005-ben Méhes György-nagydióban, 2010-ben Bretter György-nagydióban részesült, 2017-ben a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével, 2018-ban az Erdélyi Magyar Kortárs Kultúráért Díjjal jutalmazták. Az író számos ismeretséget kötött élete során, többek között Paul Ricourrel is. Lenyűgözték a gondolkodó emberek. Több nagy gondolkodóval megpróbálta felvenni a kapcsolatot, ezek közül sokan válaszoltak is neki, számos ismeretségre tett így szert.

JANCÓS RENÁTA